

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplicii Nr. 16.
Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se inapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiun

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Independența.

(m.) E frumos concept independența și încă independența unei țări! O simt aceasta și compatrioții nostri Maghiari și se însuflețesc de ea, cât în tăcere, cât, une-ori mai rar, dând pe față, ceea-ce simt în interiorul lor. O Ungarie independentă și tare pe harta Europei, cu vicia națională maghiară, cu curte regală în Buda și cu legătuiri maghiare prin capitalele Europei, pe a căror reședință se fălăie singur stindardul albroșu-verde — ce ideal minunat, ce vis frumos!

Sunt aproape 50 de ani de când acest ideal luase încântătoare formă reală. Partea covârșitoare a Maghiarilor, în frunte cu Kossuth au încercat la 1849 să infiripeze frumosul vis. Independența Ungariei de fapt s'a proclamat în dieta din Dobriș și pentru susținerea ei sânge, mult sânge s'a vărsat pe plaiurile Ungariei și ale Ardealului. Și cu toate aceste independența proclamată s'a spulberat, s'a nimicit. Maghiarii cu toate eforturile n'au fost în stare să susțină independența țării, ei singuri de puterea lor în luptă cu Domnitorul și dinastia și în luptă cu naționalitățile din țeară.

După un jumătate de veac, eată, că idealul de odinioară începe a se arăta mai în concret. Nu ca la 1849 pe cale de forță, ci pe cale pacifică și în apariție timidă, ca *independența vamală* poate, care se fie un pas sigur spre „*Uniunea personală*“, adică în ultima consecință spre independență.

Dar' pe când la 1849 idealul independenței s'a realizat pe un moment, cel puțin pentru Maghiari, acum el apare de tot palid și slab, fără putere și vicia, cu toate, că după judecata capetelor mai șoviniste a sosit „momentul“, ca să se facă un pas decisiv spre ajungerea lui. Acest pas ar fi teritoriul vamal separat, pretins de fiul Kossuth și partidul seu.

După toate probabilitățile nici acest pas nu se va face, din cauză că nu pentru independență cu „*uniunea personală*“, dar' nici chiar pentru un pas spre această independență n'a sosit momentul.

Causa la aceasta este politica internă greșită a guvernelor maghiare.

Statele europene independente, sunt în mare parte naționale, dar' sunt și de acele, în cari se află mai multe națiuni, adică poliglote. În aceste din urmă însă sau există deplină egalitate între popoarele, cari le alcătuiesc, cum e s. p. în Elveția, sau apoi poporul dominant este în majoritate covârșitoare față de celelalte popoare, cari apar mai mult ca appendicele unei mase mari, centrale. Un astfel de stat este Rusia.

Ungaria nu împlinește nici una din aceste condiții. Stat național, cu toată ficțiunea de „*națiune ungară*“ nu este, ci în fapt e poliglot, ear' în acest stat poliglot nici egalitate de popoare nu există și nici poporul, care azi poartă cărma țării nu e în superioritate covârșitoare, nici numerică, nici intelectuală.

Au simțit Maghiarii de mult, că starea aceasta e anormală și au cercat să o îndrepte. Dar' în loc de a apuca calea naturală, care singură poate să facă Ungaria tare și puternică, au urmărit și urmăresc o utopie. În loc de a da drepturi naționale popoarelor din patrie și a le asigura existența națională, s'au adoperat să creeze un stat național, cu un singur popor, cu o singură limbă.

Eată cheia maghiarisării forțate! Câte eforturi și jertfe zădărnice nu s'au adus acestui moloch nesațios spre — a slăbi statul în intern, în loc de a-l întări prin o politică rațională și naturală!

De treizeci de ani se urmărește această nefastă politică și rezultatul este, că acum stăm mai rău, ca înainte cu trei decenii.

Azi chestiunea de naționalitate este o rană mai înveninată ca ori — și — când pe corpul statului ungar. La 1867 la dorința expresă a „*cercurilor normative din monarhie*“, s'a pus în legea de na-

ționalitate o basă, pentru rezolvarea ulterioară a chestiei ce ne preocupă. Dar' guvernele maghiare în loc să ridice pe această basă egalitatea popoarelor, au nimicit însăși baza.

La 1849 Maghiarii, rîvnind la independență, au comis două mari greșeli: s'au pus în contrarietate cu dinastia și cu popoarele patriei. Urmarea a fost, că scopul nu 'și-l-au ajuns. Învățând din desastrul ce 'l-au îndurat, una din greșeli au îndreptat-o, dar' a mai rămas a doua.

Va veni însă timpul, când și aceasta se va îndrepta. Forța împrejurărilor îi va silii la aceasta. Căci veșnic adevăr rămâne, că un stat poliglot numai atunci e forte și numai așa poate aspira la înflorire și independență, dacă *toate popoarele ce-l compun*, sunt mulțumite.

Sibiu, 21 Dec. n.

Dela Ligă. Duminecă, în 19 l. c. 'și-a ținut adunarea generală secția București a Ligii române.

D. St. Periețanu-Buzău, luând cei din-tău cuvântul, arată care a fost activitatea secțiunii în cursul anului expirat apoi anunță, că intrusirea de protestare în contra vo-nicilor Ungarilor se va ține Dumineca viitoare, 14 Decembrie.

D. G. Boambă, cassarul secțiunii, expune situația financiară pe anul expirat.

S'au încasat 21.700 lei și s'au cheltuit 21.000 lei. Rămâne dar' un excedent de 700 lei, care se va trece la veniturile anului viitor.

Manifestul Sașilor „verzi“ din Sibiu. În zilele acestea s'a răspândit prin Sibiu în chip de foi volante un manifest al „*verzilor*“, adică al partidei populare șasești din Sibiu—Cristian, care provoacă pe toți Sașii la eergie și aprigă luptă pe toată linia contra maghiarismului.

Din dieta ungară. Părinții patriei maghiare s'au ocupați cu discuția asupra provisorului al doilea cu Austria. Discuția s'a început — cum am amintit — săptămîna trecută. Dintre vorbiriile mai marcante de până acum a dat a lui *Kossuth F.* și cea mai așteptată a fost a lui *Apponyi* din ședința de Vineri. Aprecierile asupra acestei vorbiri le am dat deja. Pentru teritoriul vamal a vorbit și *Bartha Ödön*, care a combătut cu succes pe *Apponyi* și a reflectat la planul guvernului de-a introduce provisorul prin ordonanță, citând legea die 1791, care spune, că Ungaria nu se poate guvernă prin patente și ordonanțe.

În ședința de Sâmbătă au vorbit *Mocsy* în numele partidului popular, care primește provisorul, *Varosy* în numele ugroniștilor și guvernamentalul *Hegedüs Sándor* dela Cluj. Luni ședința a fost mai cu puțin interes, se pare-că oamenii se plictisesc de atîta discuție. A luat cuvîntul *Konjathy*, care a dovedit cu mare aparat necesitatea teritoriului vamal, apoi deputatul croat *Gyurkovics* intru apărarea proiectului, ear' jidovitul *Kossuth Pichler* a sprijinit propunerea șefului seu. În ședința de ieri s'a arătat și mai puțin interes. Oratorii zilei au fost *Szinay*, *Kiss* și *Mesössy*. Vorbierea „*marelui orator*“ *Bánffy* se așteaptă în ședința de azi.

Învingerea autonomiștilor în Fiume. Alegerile în Fiume s'au făcut alături. Pe lângă toate apucăturile guvernului, autonomiștii au secerat o strălucită învingere pe toată linia. Alegerile s'au săvîrșit în cea mai mare ordine, pe lângă interesul la culme al întregii populațiuni.

Comitetul tinerimei fiumane a lansat un apel, răspândit în mii de exemplare, în care provoacă tinerimea fiumană să dovedească cu acest prilej, cât de scumpă îi e autonomia Fiumei și cultura italiană, să voteze cu partidul lui *Mayänder*, care dă depline garanții pentru conservarea autonomiei. Într'un alt apel Croații au fost provocați să nu participe la aceste alegeri.

Votarea a ținut până la 1 oră d. a., când conform statutului a trebuit să se încheie.

Numerarea vourilor a ținut pînă la 8 ore seara. *Lista partidului autonomist Mayländer-Ossoinack* a eșit biruitoare din urnă.

Din partidul liberal au eșit numai acei candidați, cari au fost puși pe lista autonomiștilor. Dintre ceilalți numai cinci au reușit ca membri suplenți.

Această frumoasă învingere va da nou curaj adevăraților fiumani de a lupta pentru apărarea autonomiei lor și intru a respinge ori-ce ingerență centralizatoare a guvernului *Bánffy*.

De peste Leitha. Evenimentul cel mai nou — și singurul de importanță — ce se semnalează în stările politice din Austria e *conferența bărbaților de încredere cehi*, ținută Duminecă la *Praga*.

Referențul conferenței, la care au participat bărbați de încredere din toate părțile țerilor boeme, a fost deputatul ceh-tiner *Dr. Herold*. Într'un lung expozeu fruntașul ceh-tiner a schițat între dese aplause evenimentele parlamentare ale vremilor din urmă și tactica urmată de deputații cehi în parlament. După o discuție infocată, la care au luat parte deputații cehi-tineri *Dr. Paccak*, *Dr. Gregr*, *Dr. Engel*, *Adamek* și alții, s'a primit cu *unanimitate* un proiect de concludus constător din 6 puncte, în esență următoarele:

1. *Ținuta deputaților cehi-tineri* manifestată în parlament se consideră *intru toate corectă și se aprobă*.

2. *Se aprobă conlucrarea partidului ceh-tiner cu majoritatea*, care în fața tuturor atacurilor s'a dovedit atât de *solidară*; totodată se exprimă dorința, ca chestiunea de limbă să se rezolve, dar' numai pe baza egalei îndreptățiri a poporului ceh și *fără a se atinge integritatea regatului boem*.

3. Se aprobă, că deputații cehi-tineri nici după căderea lui *Badeni* nu s'au ținut departe de pertractările cu guvernul.

4. *Poporul ceh n'are nici un interes, ca parlamentul din Viena să se susțină în actuala lui formațiune*.

În fine în punctele 5 și 6 se amintește cu durere și se protestează, că în ținuturile germane ale țerilor boeme minoritatea cehă e apăsată și se cere *convocarea cât mai urgentă a dietelor provinciale*.

După primirea concludusului s'au trimis *telegrame de felicitare* contelui *Badeni*, presid-ntului *Abrahamovicz* și tuturor cluburilor drepte.

Contra maghiarisării.

Întrunirea din Galați.

Sâmbătă, în 6/18 Decembrie c., s'a ținut la Galați în sala „*Central*“ întrunirea în chestia națională, provocată de *comitetul național studențesc din Iași*.

Studenților li-s'a făcut una dintre cele mai entuziaste primiri și la locul întrunirii s'au adunat foarte mulți cetățeni, încât spațioasa sală nu-i mai încapă.

Ședința s'a deschis la ora 2 și ceva sub prezidenția dlui *D. V. Cerchez*, profesor la liceu și unul dintre vicepreședinții secției Ligei din Galați.

D. Cerchez a spus mai întâiu câteva cuvinte asupra scopului întrunirii și apoi a acordat pe rând cuvîntul tinerilor studenți *Herovanu*, *Cădere*, *Drăgănescu* și *Leatris*.

Discursurile.

Di Herovanu a făcut istoricul suferințelor Românilor ardeleni și a arătat situația lor în diferitele epoci ale istoriei.

Di Cădere, într'o cuvîntare bine gândită și cu accente din cele mai sincere, a vorbit asupra însemnătății *principiului național* și a insistat apoi asupra stărei actuale din Ardeal și la luptelor ce Români de acolo s'nt siliiți a purta pentru salvarea naționalității lor.

Di Drăgănescu a completat pe *Cădere* și, într'o cuvîntare energică, întrerupt adeseori de furtivoase aplause, a arătat însemnătatea

chestiei naționale și datoria ce avem cu toții de-a da ajutor Românilor de dincolo în luptele contra Ungurilor.

Apariția la tribună a tinerului *Leatris*, care a vorbit cel de pe urmă, este întimplată cu aplause cari nu se mai sfîrșiau. Acest tiner simpatie și talentat, a vorbit, cu multă inimă, despre *rolul studenților în mișcările naționale*, despre persecuțiile suferite de Români dela Unguri, conjurînd pe toată suflarea românească să se unească în cugete, în simțiri.

Domnul președinte mulțumește studenților pentru onoarea ce au făcut orașului venind și făcîndu-l într'o chestie atât de vitală pentru neamul românesc; îi felicită pentru frumoasele lor sentimente ce-i călăuzesc și îi asigură că apelul lor nu va rămîne fără răsune în inimile cetățenilor.

În sfîrșit dl președinte citește o moțiune de protestare contra brutalităților ugreștii, precum și textele a trei telegrame de trimis domnului *Dr. I. Rațiu*, *M. Vlădescu* și *N. Calianu*.

Întrunire aminată.

Ziarele din București ce ne-au sosit azi anunță, că întrunirea proiectată de comitetul național studențesc, care era să se țină Duminecă, 19 Decembrie, pentru a *protesta contra opririi întrunirii naționale din Sibiu*, a fost aminată pentru 26 Decembrie curent, fiindcă în ultimul moment, *sala Hugo* a fost închiriată pentru o reprezentație de scrimă, ear' celelalte s'nt toate ocupate.

În acord cu comitetul central al Ligei culturale s'a hotărît un *mare meeting* pe Duminecă, 26 Decembrie, în care scop s'au și început pregătirile.

Luptele Românilor.

XIII.

Pasivitatea.

(c). Când, după întăile încercări de a lua parte la viața publică a statului, Români s'au convins, că pe acest teren toate s'nt îndăzăr, reprezentanții lor s'au adunat în conferența națională, la începutul lui Martie 1869, în orașul Mercuria. E drept că unii nu-și perduseră încă toate iluziile și credeau că lupta parlamentară trebuie să fie continuată; dar acești „*activiști*“, cum li-s'a zis, erau în minoritate. Marea majoritate a conferenței s'a declarat pentru pasivitate, adică pentru abstențiunea totală dela ori-ce lupte electorale parlamentare, și pentru concentrarea întregii activități a Românilor pe alte terenuri și în alte direcții.

Pasiviștii aveau puternice motive se ajungă la această hotărîre. Las' că participarea Românilor la desbaterile dietei ar fi însemnat din partea lor o învoire tacită și implicită cu starea de lucruri ce li-s'a creat prin anexarea silnică a Transilvaniei la Ungaria și pierderea autonomiei sale, dar' și afară de această considerație lupta electorală li-se făcuse imposibilă, nu numai în condițiunile de drept în care se dădea, ci și violențele și sălbătécile ce se petreceau pe seama alegătorilor nostri pe timpul perioadei electorale.

Conferența din Mercuria a admis așadar pasivitatea față cu luptele electorale parlamentare din Ungaria, până-ce valul furios al șovinismului maghiar va trece și vremuri mai liniștite vor veni asupra țării. Alte conferențe ce s'au ținut de atunci încoace au pus asupra acestui punct de acord pe „*activiști*“ și „*pasiviști*“.

Câtă dreptate au avut Români să adoapte această atitudine se poate vedea și din legea electorală ce s'a votat de camera din Budapesta cinci ani după conferența dela Mercuria, la 1874. Într'adevăr, această lege proclamă două regimuri electorale deosebite, unul pentru Ungaria și altul pentru Transilvania. Ea lasă fixarea circumscripțiilor electorale în seama agenților administrativi, cari le fixează așa de bine, unele din cele românești cuprind de 20, 30 și chiar 40 de ori mai mulți alegători de-

cât altele maghiare, fără să mai pomenim de contururile lor arbitrare până la ridicol. Cât pentru corupțiunile, violențele, brutalitățile și neomeniile ce se petrec pe vremea alegerilor, despre intervenția gendarmilor și trupelor, care pătează reprezentațiunea țării și-i ridică ori-ce valoare și ori-ce putere morală, noi nu mai vorbim, ci lăsam această materie în seama opozițiunii maghiare.

Dar', așteptînd vremuri mai liniștite, e de sine înțeles că Români n'au stat cu brațele încrucișate; ei au luptat, din contră, cu toate puterile lor, pentru consolidarea lor națională.

Metropolii și episcopii nostri au organizat eparchiile lor, îmbunătățind administrația, sporind averile și creînd diferite instituțiuni. Numărul școalelor s'a înmulțit în fiecare an, și învățătura, peste tot, a luat un puternic avînt. Tineri români, cu frumoase dispozițiuni, se duc neconținut de-și fac sau își completează studiile la universitățile din țeară sau din străinătate, și familiile lor nu cruță nici un sacrificiu pentru acest sfîrșit. Comerciul și industria românească încep să se infiripeze și se iese un avînt din cele mai îmbucurătoare. S'au înființat bănci de credit și casse de economii, cari au ferit de ruină multe familii române și care ar fi de dorit să se înmulțească cât mai mult în viitor, pentru binele și fericirea celor muncitori și economi dintre noi... Într'un cuvînt națiunea română ne oferă astăzi privileștea unei națiuni în plină activitate, care, cu desăvîrșire conștientă de situația și de chemarea sa, se pregătește cu bărbăție pentru viitor și se înarmează din rîspuțeri pentru-ca evenimentele prin care-i este rezervat se treacă se o găsească la postul seu, gata de a le ține ori-cînd piept și a le înfrunta.

Natural, că aceste progrese, pe care nici pesimiștii nu le pot tăgădui, la o serioasă observație *comparativă* a dezvoltării noastre treptate, — și nu le pot tăgădui pentru-că faptele vorbesc mai mult decît vorbele, — ar fi fost cu mult mai mari, dacă atătea pedeci nu ni-s'ar fi pus în cale, și nu ni-s'ar pune încă, de cătră cei cari au puterea statului la îndemână și cari, firește, dintr'un fel de instinct al propriei lor conservări, nu pot vedea cu ochi buni propășirea noastră. Ori-cum, să ne mulțumim și cu atîta, să ne apărăm cu bărbăție, umăr la umăr, cele câștigate și să nisuiim cu statornicie înainte.

La 1877 s'a declarat războiul rusoturc, războiu lung și greu și la început cu soarte schimbăcioasă. Frații nostri de peste munți au luat parte la acest războiu, într'un moment când norocul armelor părea că părăsise oștile Țarului Alexandru al II-lea. Și dorobanții români, conduși în foc de bravul lor căpitan, principele Carol I. de Hohenzollern, comandant suprem al trupelor aliate, au făcut minuni de vitejie, la Smărdan, la Grivița, la Plevna, cucerind astfel, pe câmpiile Bulgariei independența principatelor-uite, dela Mircea și dela Bogdan, tributare Porței, și alcătuint, la acea epocă, o singură țeară, de curînd unită și recunoscută de puterile europene.

La 1881 România, punînd pe fruntea principelui seu coroana de oțel făurită din tunurile luate dela Turci, s'a proclamat regat, și de atunci încoace tinerul regat al României, sub înțeleapta conducere a primului seu Rege, se găsește într'o repede și temeinică dezvoltare, care a atras asupra-i atențiunea întregii lumi civilizate.

Acest fapt e extrem de îmbucurător și încurajator pentru noi; și ori-cât de mult dușmanii nostri ne-ar atribui sentimente și idei irredentiste ce nu le avem, noi nu ne putem ascunde mulțumirea sufletească ce o simțim, când vedem pe frații de o' origină, de o limbă, de o lege și de un sânge cu

noi făcând progrese și închegând un simbre trainic, din care au să se răsaraze „raze vii din viețată sufletească și de lumină asupra întregului neam românesc“.

Ca să revenim la noi, pasivitatea față de luptele electorale pentru parlament votată la Mercurea și observată de atunci încoad de Românii din Transilvania, a fost mai târziu adoptată ca linie de conduită politică și de cătră frații nostri din Ungaria, ear' mai pe urmă, precum se știe, și de cătră aliații nostri Serbi și Slovaci.

Această atitudine are o mare însemnătate din toate punctele de vedere considerată. Ea nu e numai o protestare în contra nedreptăților ce se fac naționalităților române, care reprezintă majoritatea precumpenitoare a populației țerei, și în contra imposibilității în care s'au văzut puse de a participa la viețată politică a statului, precum s'ar cuveni să se întâmple într'un regim constituțional sincer aplicat; ea însă mai însemnează și altceva, ea mai însemnează că tot ceea ce în simulacrul de reprezentație a țerei din Budapesta se decide și se face despre noi fără noi, e lipsit în însuși fundamentul seu de bazele pe care dreptul natural trebuie să le împrumute ori-cărei opere legislative. Noi ne supunem, cu alte cuvinte, legilor ce ni-se impun, fiindcă deocamdată n'avam încătrău, fiindcă legile acele au sancțiunile lor formale și fiindcă țeara e plină de judecatori „imparțiali“ și de temnițe de tot felul; dar legile însăși, încă odată, n'au fost făcute cu concursul și colaborarea noastră, la care ne dă dreptul pozițiunea și însemnătatea noastră în țeară, dar care ni-s'au făcut imposibile prin arbitrarul cel mai odios și procedurile cele mai asiatiche ale unui regim abusiv. Ear' acest lucru îl poate spune, și îl spune, majoritatea locuitorilor acestei țeri, — ceea-ce constituie o situație primejdiaasă pentru Ungaria, după-cum observau, cu drept cuvânt, și reprezentanții grupului parlamentar maghiar la ultimul congres interparlamentar de pace și arbitragiu din Bruxella.

Sistarea „Dreptăței“.

Sistarea ziarului din Timișoara, după o scurtă viețată de 4 ani, este un moment de mare importanță și pentru viețată noastră politică și pentru politica țerei întregi sau mai bine zis: pentru politica guvernului maghiar. Punctul acesta din urmă se relevază mai ales prin semnificativul articol semnat de cei 24 fondatori ai „Dreptăței“, dar' scris e aproape sigur — de dl. Mocsonyi.

Noi aveam de gând dela început să analizăm puțințel acest moment, dar' cevași mai târziu, când timpul va fi mai potrivit. Dacă totuși acum deja revenim asupra temei nu ne abatem dela propusul nostru, ci cedăm numai unei ușoare ispășiri, ce ni-o face „Dreptatea“

prin articolul ei de Luni, intitulat — ca mai sus.

În acest articol ziarul bănățean comentează însuși faptul hotărât deja al sistării sale. Și astfel ne împlinim numai datorită de cronicari, înregistrând aprecierile, ce însuși „Dreptatea“ face asupra sa.

„O frumoasă cunună de bărbați distinși ai neamului românesc, tineri și bătrâni, crezând să sporească organele naționale și prin asta să mai procure încă un luptaci, s'au grupat pe lângă o idee dintre cele mai salutare patriotice naționale — scrie „Dreptatea“ — pe lângă ideea capacității reciproce întru ajungerea scopului sublim de egală îndreptățire politică a naționalității române, și au futemeiat încă și aceste foi. Cu nobil zel, cu o însuflețire înălțătoare de inimă, cu o abnegațiune exemplară au lucrat, jerfit și suferit numiții bărbați și organele lor spre ajungerea scopului măreț, însă, durere, fără rezultat.“

„Ne-am blamat“ — vor zice toți cei dela putere și toți aceia cari în inima lor serioșitate nu au, nici concept despre adevărul patriotism, nici pricepere clară pentru chestiunea politică de cea mai mare importanță a țerei, peste care stăpâni sânt, fără simțământul general, adecă a tuturor popoarelor conlocuitoare. Ei pot zice asta, dar' nu fără mustrare de conștiință.

Căci adevărat este, că cel-ce se apucă de lucruri așa de grele, cari fi petrec puterile, ridicol rămâne la urmă, când nu isbutește a duce la îndeplinire lucrarea de care s'a apucat. Însă în cazul present nu este așa. Nu noi avem să ne considerăm între cei „blamați“ sau „ridicoli“, fiindcă lucrarea noastră a fost solidă, sedată, serioasă, nobilă și eminent patriotică; și aceia s'au blamat și ridicoli s'au făcut cari neavând pricepere, simț și zel pentru astfel de lucrare — nu numai că nu au venit să împingă și ei la car, ci tocmai din contră; tot meru gropi 'i-au săpat în cale și întunerec lăpău asupra drumului nostru! Asta nu e a noastră, ci a lor rușine este. De altă parte noi numai ne-am retras, dar' nu am absis, nu am depus arma.

„Noi trăgeam cu limbile scoase în jugul patriotismului luminat, mulți alții dintre ai nostri împingeau carul dindrăpt spre direcție „în sus“, și încât ne privește ale noastre puteri nu au mălăxit, carul nu a stat în loc, dar' onorata stăpânire politică în loc de a pune și ea cât de cât, umărul de leucă, credea că este lucru mai comod ca să se pună încă și ea pe car, ca nu numai să potenteze greumental, ci încă să mai și întineze povara noastră de mare preț. Peste asta cu trimit, tot de sus, în sinul neamului nostru desbinarea, cu toate dureroasele ei lovituri; invidia, cu toate scârboasele ei însușiri; clevetirea, cea mai predilectă fiică a răutății, și toate astea s'erbau formale orgii în sinul neamului nostru și la spatele trăgătorilor la jug.“

Prin sistarea ziarului acum — zice „Dreptatea“ — „li-s'a dat o palmă guvernanților nostri.

„O palmă bună și sănătoasă, — fie-le de bine! — continuă „Dreptatea“. Poftescă de aci încolo a se da jos din carul nostru, a se înjuga ei însuși la car și scotă-l ei din glod, dacă în stare sânt, ori confund-se și ei cu

car cu tot. Pelegrineze ei pe întunerec, deei ei însuși piept cu vânturile grele slobozite din toate părțile asupra noastră, pribegescă ei prin potopuri de ploaie și ferească-și patria și neamul — după plac, noi am preferat a întări forțele naționale prin reducerea divisiării lor.“

După-ce a isprăvit cu guvernul „Dreptatea“ îndreptându-se spre noi zice:

„Da altă parte — cum amintirăm și mai sus — ca oameni sinceri devotați causei noastre naționale trebuia să avem ochi, auz și simț pentru rațiunea existenței presei noastre naționale. Înmulțindu-se și sporindu-se foile de zi, în aceeași măsură li-s'a slăbit și existența prin divizarea publicului cetitor. Nu întrebăm fost-a cu cale ori ba sporirea lor așa de repede și, poate, fără rațiune; dar' am crezut că mai mare folos facem causei noastre naționale, dacă prin jertfirea noastră vom contribui după puțință la ameliorarea stării materiale și la existența mai favorabilă a celorlalte foi, decât să tănjească 4—5 foi, mai bine o foie mai puțin, și să existe celelalte mai bine, fiindcă și de altcum avem d. e. „Gazeta Transilvaniei“ care pururea a rămas consecventă în ținuta sa corectă și serioasă, și pururea a stat foarte de aproape de noi și de organul nostru.“

Când lupta este peste măsură grea și puterile proprii slăbite prin divizare, atunci rațiunea politică sănătoasă nu poate impune decât a micșora după puțință divizarea, în scopul concentrării mai mare a puterilor.“

Aceasta e ultima observare a „Dreptăței“ și asta relevăm cu deosebire.

Încolo nu facem, acum, nici o observare din parte-ne. Testarea ce 'i-o face însă „Gazetei Transilvaniei“ nu credem, că va fi primită cu deosebită plăcere.

Se știe doar', că „Dreptatea“, mai ales în timpul din urmă întodeauna a tot gata a da cu băta în baltă și a băcni din breazăd tot în momentele cele mai grave.

Și aci nu credem că 'i face o onoare „Gazetei“ prin declarația, că „pururea a stat foarte aproape de noi și organul nostru.“

Această aporie „Gazeta“ va respinge-o mai ales după-ce vede, că unde a ajuns „Dreptatea“.

Încolo noi ne rezervăm a vorbi mai târziu. Și tot ce anticipăm e, că nu ne vom uita vorba: *de mortuis nihil, nisi bene.*

DIN BUCOVINA.

Ocuparea posturilor din consistorul arhiepiscopesc.

— Scriere particulară. —

Se discută actual intensiv asupra avansamentelor în diecesă. Foile din Transilvania și Patria din Cernăuți, deschid coloanele ospitale pentru discuțiune. Cu toate aceste una din cele mai ardente chestiuni nu este relevată, deși pentru buna administrare a arhiepiscopiei este de cea mai mare valoare: ocuparea posturilor din consistorul arhiepiscopesc. Sânt două posturi libere, afără de acasta postul de protopop la biserică cathedrală, cu care este imbinat un referent în consistor; cea mai mare parte din posturile consistoriale este neocupată.

Deodată, circulația se oprește ca prin farmec. Toată lumea din cele patru colțuri ale răspântiei, — public peștriț de mare capitală, mînat care necotro, fiecare suflet în parte, de deosebite necazuri și de dorinți deosebite, — toată lumea, — pătună până în fundul sufletului de maiestatea acelu apus de soare, în care se arătase așa de hotărît puterea nemărginită a lui Dumnezeu — stă deodată pe loc. Toată lumea, citându-și fiecare de motivul care-l mînase până în largă răspântie, cade binișor în genucnici, ca la o comandă cunoscută, ridicînd mînile.

Atunci... am auzit cea mai minunată cântare, ce 'mi-a fost dat vre-odată să auz, o cântare care ar fi făcut pe divinul Bach să-și spargă clapele, renunțînd a mai lănda pe Domnul în organe. Toată lumea, bătrâni cu glasuri trîmurate, tineri cu glasuri puternice, copii cu glasuri îngrășeți, toți cântau un imn sublim, un psalm ridicător la ceruri: „Pănea noastră cea de toate zilele, dăne-oză astăzi“!

Și, de de asupra isovoarelor de unde curg fușii de zăpadă, de mai sus de acoperișul întunecat cu care noaptea învelește firmamentul, Dumnezeu ascultă rugăciunea.

Deodată, earși ca la o comandă cunoscută, toată lumea, ridicîndu-se în picioare, dă năvală la chioscul de ziare cel mai la îndemână. Fiecare își smulge bucățica de pîne cea de toate zilele, o stringe cu scumpătate și o viră în stn, pornind de grabă care încotro, mînat fiecare suflet de om în parte de cine știe ce necazuri deosebite, de deosebite dorinți. O clipă... și totul nu mai este...!

Și, de de asupra isovoarelor de unde curg fușii de zăpadă, de mai sus de acoperișul întunecat cu care noaptea învelește firmamentul, Dumnezeu ascultă rugăciunea.

Deodată, earși ca la o comandă cunoscută, toată lumea, ridicîndu-se în picioare, dă năvală la chioscul de ziare cel mai la îndemână. Fiecare își smulge bucățica de pîne cea de toate zilele, o stringe cu scumpătate și o viră în stn, pornind de grabă care încotro, mînat fiecare suflet de om în parte de cine știe ce necazuri deosebite, de deosebite dorinți. O clipă... și totul nu mai este...!

Și, de de asupra isovoarelor de unde curg fușii de zăpadă, de mai sus de acoperișul întunecat cu care noaptea învelește firmamentul, Dumnezeu ascultă rugăciunea.

Deodată, earși ca la o comandă cunoscută, toată lumea, ridicîndu-se în picioare, dă năvală la chioscul de ziare cel mai la îndemână. Fiecare își smulge bucățica de pîne cea de toate zilele, o stringe cu scumpătate și o viră în stn, pornind de grabă care încotro, mînat fiecare suflet de om în parte de cine știe ce necazuri deosebite, de deosebite dorinți. O clipă... și totul nu mai este...!

Ocuparea se face astfel: referentul cualifică pe candidați, metropolitul are dreptul să propună trei candidați și din acești trei guvernul propune pe unul pentru denumire la coroană. Este exclusă posibilitatea, ca guvernul să propună spre denumire peste voința metropolitului.

Pentru unul din posturile de consilieri consistoriali înainte de mai bine de o lună, după cualificarea prin referent, din partea metropolitului s'a făcut propunere la guvern. Propuși au fost candidații: Martynovici, Procopovici și Coca. Nu trecură însă multe zile și în una din ședințele consistoriale anunță metropolitul, că a primit știre pozitivă, că un preot Kosarisaczu, unealtă de-a guvernului și ucrainț de cea mai periculoasă sortă va fi denumit de consilier consistorial. Consternare la toți cei prezenți a produs această știre și imediat s'a propus, că, neputîndu-se trece peste voința metropolitului, consistoriul țerei îl va fi înduplecat pe metropolit să consimțescă la această denumire. Metropolitul însă tot se apără zicînd, că actul de propunere s'a dreșt în consistor de secretarul seu conform cu propunerea sa, și că alt act în această chestiune nu a eșit din cancelaria prezidială a consistorului. Foarte bine! Dar' se întărește și se lățește știrea, că lucrul s'a întîmplat după paravan și anume astfel:

După-ce actul de propunere a fost trimis la guvern metropolitul, se zice, s'a dus la prezidul țerei și aici contele Goëss, prezidul guvernului 'i-a înduplecat să schimbe propunerea. Schimbarea s'a făcut în taină așa, că din propunerea primă a fost șters candidatul Coca, înlocuit fiind prin Kosarisaczu. Ac ul refăcut s'a scris în curat de un scriitor chiar în palatul guvernului, unde a fost subscris, și astfel în taină și după spatele consistorului, metropolitul 'i-a făcut un serviciu contelui Goëss, o faptă condamabilă.

Până la ce grad este adevărată această știre, se va vedea la denumire. După toate antecedentele ea seamănă să se fi petrecut și nemulțumirea cu așa cap bisericesc este generală, căci până acum metropolitul, în loc să fie scutul și apărătorul preoțimeii contra guvernului, tot se face slugă și aceasta se cheamă apoi: s'a îndulcit raportul între consistor și guvern!

Cari vor fi fost motivele metropolitului la această procedură falsă și degradatoare pentru întregul cler nu vom discuta, dar' fe-rească-se I. P. S. Sa de blăstîmarea credincioșilor, căci de el nici capuri încoronate nu scap și grea va fi osînda, când blăstîmată va fi memoria.

CRONICĂ

Sibiu, 22 Dec. n. 1897.

Din Bucovina. Din Cernăuți se vestește, că venerabilul consilier al consistorului arhiepiscopesc, dl Dr. Ioan Turcan, după o activitate rodnică și binecuvîntată în decurs de 54 de ani, s'a retras în pensiuine. Din acest incident arhiepiscopul într'o scrisoare foarte călduroasă relevază meritele octogenarului consilier și-și exprimă mulțumita sa și a dieceșii pentru serviciile și sacrificiile din acest timp îndelungat.

Alegere de preot. La parohia română gr.-or. din Brașovul-vechiu (Brașov) s'a făcut Duminecă alegere de preot. Ales a fost dl Josif Maximilian, paroh în Ghimbav, cu majoritate de 182 voturi.

...

Ear' eu... Eu român — unde? cum?

După atîta lumină, după o așa căntare, o tăcere absurdă, o besă goală, o rătăcire fără fund. Îmi pierise de sub tălpi planeta. Mă duceam mai iute ca fulgerul, mă duceam învîrîndu-mă. În goana mea, sufletul îmi era cuprins de o desnădejde tot așa de neagră, ca și besma pe care o despăcam. Încotro mergeam? peste puțință să înțeleg. În sus îmi era capul? în jos? la dreapta? la stînga? Nu știu. Simțeam însă bine că în țeara mea, creerul se rînușese făcînd se scărție mîduva dela cerbice: partea lui din ceață îmi venise în dreptul ochilor, ear' partea d-la frunte se înțepenise la ceață, unde înzădar căuta o deschîzătură cât de mică prin care să soarbă o căt de palidă rază de speranță. Un lucru ciudat însă: în schimbarea lui de poziție, creerul se așezase cu partea dela urechea stîngă la urechea dreaptă și vice-versa. Urechile simțeam că ar fi putat auzi; dar' ce să auză? întunerecul și nimicul nu s'aud.

„A murit lumina!... S'a stîns puțință celului mai umilit adevăr!“ — am voit să strig; dar' în ceață nu aveam gură.

Câte veacuri a ținut perzanția mea? Nu știu... De mult, foarte de mult, mă tot duceam, tot mai late și mai iute, când, în virtejul meu nebul, m'am plesnit cu țeara de ceva tare și neclintit — era poate o stîncă rătăcitoare ca și mine prin chaotică besmă. În fibrele nenorocitudii meu creer a sunat atunci glasul înforțat al trîmbeții pentru judecata de pe urmă... Atît mai bine! Mai bine iadul decât nimicul!

Mă lovisem cu capul de mîșuța de lângă pat. Am sărit drept în picioare.

Mare incendiu la Galați. Zilele acestea un mare incendiu a izbucnit în portul Galați. Focul s'a ivit la marea fabrică de cherestea Popper, din fața docurilor, unde și compania Watson și Yonell are 800 de vagoane de lemniare, dintre care 700 sînt asigurate. Ori-ce ajutor a fost zădărnici; pagubele sînt enorme.

Catastrofe sub pămînt. Două mari catastrofe de ocean se vestesc, una din Mehadia, alta din Tirnova. La Mehadia s'a repetit în miniatură grozava catastrofă dela Reșița. Anume într'o ocean de cărbuni s'a întîmplat o uriașă explozie; șapte mineri au fost omorîți, șase greu răniți.

La Tirnova s'a întîmplat în mină o prăbușire de stîncă; un lucrător a fost omorît, câțiva răniți.

Nefertici lucrătorii au fost, la amîndouă catastrofele, în mare parte — Români.

...

Duelul Filipescu-Lahovari la tribunal. Cătim în Timpul: Domnul N. Filipescu, martorii domniei-sale și martorii defunctului G. Em. Lahovari au fost dați în judecată tribunalului corecțional pentru delictul de duel. E de notat, că dl Filipescu și martorii sînt dați în judecată pe baza articolului 260, care e privitor la duel regulat, ceea-ce dovedește, că și justiția consfințește declarația celor 4 martori prin care se accentuează perfectă loialitate a luptei. Procesul se va judeca în ziua de 15 Dec. înaintea tribunalului de Ilfov, secția III.

L'Independance Roumaine spune, că familia decedatului Lahovari s'a constituit parte civilă și că va fi reprezentată înaintea instanței judecătorești de d-nii P. Grădișteanu și Vasile Misir.

Epoca afirmă, că dl N. Filipescu a hotărît să se prezente fără apărător.

...

O „capodoperă“ unguerească a scos zilele acestea prezidentul societății de maghiarisare din Badapesta Telkes Simon. „Capodopera“ are forma unei broșure „foarte folositoare“ — după părerea autorului! — și e menită a sta întru ajutor candidaților la nune arpadiane, oferindu-le în extras toate ordinațiunile ministeriale privitoare la maghiarisare, apoi formulare de petiție și o colecție de câteva mii de nume unguerești dintre cele mai papricate!

Puterea bugetului! Că e nespuse, ba chiar „magică“ puterea bugetului, o dovedește și urmatorul cas foarte nostim petrecut deunăzile în Vespriim. Apăreau până acum în acest oraș trei foi, toate guvernamentale, toate înșind cu jînd după succursurile fondurilor secrete ale guvernului. De curăd însu — o minune! — toate trei foile se contopesc într'o bună dimineață la oaltă... Și așa de aci înainte o singură foie guvernamentală are Vespriimul, dar' o foie — din trei foi!

...

„Patrioți“ rămași pe jos... Teribili „patrioți“ și membrii reprezentanței comitatense din Strigoniu! Învăpăiatul toast rostit de împăratul Wilhelm la Budapesta 'i-a aprins atât de mult, că unanim au decis să trimită augustului orator un rescript de felicitare, firește... unguerec, doar' marele împărat cunoaște limba lui Arpád, altfel cum ar fi strigat și el „Ejzen“! Rescriptul 'l-au trimis ministrului de interne, ca să-l înainteze împăratului german. Ministrul însă a retrimis rescriptul la comitat cu observarea, că... „nu-i obiceiul să feliciți pe domnitori străini!“

...

Adormisem cu ochii în lampă... Lampa se stînușese ne mai avînd ce arde. Cuprins încă de groază, caut băjbînd pe întunerec chibriturile. A! un biet chibrit după atîta întunerec!... A fost poate mai generos decât apusul măreț de adineciori.

În sfrîșit! n'a fost nimic adevărat din toată neagra mea desnădejde de câteva clipe. Sănt solid așezat pe patul meu; simt sclîntită sub tălpi iubita și frumoasa noastră planetă: catapeteasma lunei nu s'a clătît.

Estă pe mîșuța mea gazetele, ediția a treia, pe cari nu le-am cetit așară.

A! eată cauza adevărată a visului meu la început atât de luminos, atât de întunecat la urmă. Au fost muștrările chinuitoare a foamei; spiritul meu adormise nemîncat; somnul îl amăgise și-l biruise fîmînd — nu-mi cetisem gazetele.

Da, aveau dreptate fantasmale acelea pe care le-am auzit cîntînd... Vino, binefăcătoare pănea mea cea de toate zilele! gazetele mele! și cu o poiftă de căpeșun le-am mîncat pe toate.

...

Gazeta e una din cele mai interesante produse organice ale vieții publice. Îmi propun, după modestele mele mijloace și cu slaba mea experiență, să-î fac fiziologia în două trei cronice literare.

„Drapelul“.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

...Pănea noastră cea de toate zilele... de Caragiale.

Gazeta este pănea cea de toate zilele a opiniei publice... O metaforă mai fericită nu cunosc. De ea s'a legat, probabil, un vis, strălucit la început și groaznic la sfrîșit, pe care 'l-am avut într'una din nopțile acestea și care 'mi-a inspirat ideea unei piese teatrale fantastice. Îmi vor îngădui oare împrejurările să mă întorc earși la meșteșugul pe care nu trebuia să-l părăsesc nici-odată? Oare voi mai pute avî răgaz să mă pocăiesc? Nu știu... Dar' dacă da, atunci de sigur actual meu de de pocăință va fi „Pănea noastră cea de toate zilele“...

A fost un vis de o stranie limpiditate, care trebuia să trezească în sufletul meu niște sentimente amorte de atîta timp. Voi numai decăt să vi-l povestesc.

Toată seara stătusem de vorbă cu un vechiu prieten, despre deosebirea monstruoasă dintre viețată publică de acum treizeci de ani și cea de astăzi... Ce vertiginos progres! Prietenul meu plecase dela mine foarte târziu, și eu, obosit, adormisem îndată.

Se făcea că mă plimbam seara cu prietenul meu pe bulevard; mergeam înspre răsărit până în fața universității. Prietenul meu îmi descria cu multă vervă scenele de

năvală de dinaintea tarabei unei brutării în seara despre Înviere: era captorul din urmă — o nepomenită imbulzeală de mahalagii, slugi și sărăcime, cari își făceau provizie pentru trei zile întregi.

În timp ce vorbia prietenul meu, un vînt tăios încep să ne sufie în față! un ger uscat și sînin prevestea o aspră noapte...

Sdntem siliți să ne întoarcem grăbind pasul.

Pe când, acum, la spatele nostru cătră Obor răsare posomorita fruntea nopții, în față-ne, deasupra siluetei negre a Cotrocenilor, cerul este în flăcări.

Soarele a asfințit și aruncă cea din urmă vilvoare în aerul sticlos.

În cele patru colțuri ale răspântiei bulevardului cu calea Victoriei, se stringe din toate părțile lume peste lume să privească vîzduhul arzînd din ce în ce mai tare... este un fenomen într'adevăr covîrșitor de sufer. Dar' încetul cu încetul, para cea uriașă începe să învinețescă; încet încet, se stînge maiestoaasă arătare meteorică, pe când fruntea nopții a și trecut pe deasupra capetelor noastre și să apleacă repede să întunece ultimele urme ale asfințitului.

S'a întunecat de tot... Lamele electrice încep deodată să clipească răci. E o circulație de trăsuri, de tramvaiuri, de tramcare, e o mișală de public parcar fi la luminașie. Dar' până să luăm seama, cerul s'a înorat; începe să cearnă fulgi de zăpadă, mai rari, apoi mai deși și tot mai deși. Un decor de feerie... și numai decăt, apoteoza.

Atentat contra Ţarului. Poliția din Londra a dat de urmele unui înțins și bine chibzuit complot contra Ţarului Nicolae II. Sufletul complotiștilor e un vestit nihilist, Vladimir Burzev, editor al foii populare rusești „Narodovolu” din Geneva.

Exhumarea lui Voltaire și Rousseau. La Paris se lăse faima, că sicriurile lui Voltaire și Rousseau, cari sânt înmormențați în Pantheon, ar fi goale. În urma aceasta, după-cum se telegrafează din Paris, guvernul a dispus a se deschide sicriurile marilor bărbați. Cu ocaziunea acestei exhumări, capul lui Voltaire s'a aflat încă în stare bună, și după constatarea lui Berthold, seamă întru toate renumite statue lucrate de Houdon. Și coșciugul lui Rousseau a fost desfăcut, dar' act'a fost aflat numai un schelet.

Șarlatan — în chipul moștenitorului Rudolf. Gendarmeria din Saerens a arestat pe un îndrăzneț șarlatan, Raski József, fost cheiner în Budapesta, care în scop de a trăi boarește pe spatele altora se dedea de „moștenitorul Rudolf, fugit în lume...” Șarlatanul se știuse așa de bine produce în rolul seu înaintea țăranilor leane crezători, încât acestia îl ospetău ca pe un adevărat fiu de împărat, până-ce autoritățile nu i-au dat de urmă.

Proces monstru în Sârbia. La tribunalul din Cacsak (Sârbia) s'a terminat zilele acestea monstrul proces al unei bande de 72 de tâlhari faimoși. Șese înși au fost osândiți la moarte, ceilalți șezzeci-și-șese la temniță pe mai mulți ani. Regele sârbesc a înțărțit sentența de moarte și astfel cei șese condamnați vor fi — conform obiceiului sârbesc — executați prin gloriă.

Răscoluți din Cuba. Au omorât pe colonelul spaniol Ruiz, care venise la ei să-i convingă a se preda și a primi autonomia ce le-a acordat-o guvernul spaniol.

Zăpadă mare în Spania. Din Madrid se anunță cu data de 6 i. c.: Pe linia ferată către Lion, comunicația trenului s'a întrerupt din cauza zăpezii prea mari. Pe linia dela Rabla spre Balmosedă (Bilbao) un tren de persoane stă îngropat în zăpadă. Când pasagerii vâzură, că zăpada e mai înaltă decât vagoanele trenului, s'au pus pe lucru, făcându-și prin zăpadă un drum de vre-o 7 kilometri. O locomotivă, care a plecat în ajutorul trenului, a rămas și ea îngropată în zăpadă.

Știri mărunt. M. S. Suverana noastră Elisabeta a sosit zilele acestea în cel mai stric incognito la Paris, însoțită de o damă de onoare și de un adjutant.

— † **Alfons Daudet** a fost înmormențat cu mare pompă Duminecă la Paris; a asistat enormă mulțime de oameni; apărând Zola, s'au auzit murmure de neplăcere, aceasta din cauza campaniei lui Zola pentru Dreyfus.

— La **Georgiu-de-Jos** s'a deschis ieri un nou pod de fer.

— La **Berlin** o păreche de însurăței-vestiți pe tărîmul sportului biciclist, s'au sinuciat, după-ce în patima lor de lux, defraudaser bani; înainte de comiterea crimei însurăței și-au pus înainte toate medalile de sport câștigate la întreceri.

— **Întunecime totală de soare** va fi la 22 Ianuarie n. în **India-estică**; mulțime de astronomi, mai ales englezi, au făcut mari pregătiri pentru observarea rarului fenomen.

ECONOMIE.

Revistă economică.

(Urmare și fine).

Lucrătorii și judecătorii. Ministrul de justiție a dat un ordin, pe baza căruia în viitor judecătorii de prima instanță să nu întârzie pertractarea cu lucrătorii străini aflători pe teritoriul unei judecătorii, fără chiar și afară de rînd să le pertracteze cauzele, ca astfel lucrătorii străini să nu fie siliți, ca și după-ce s'au reținut-acasă să vină cu cheltăială ear' la judecătoria îndepărtată, care e competentă să judece diferitele lor cauze din timpul muncii îndeplinite în ținuturi departe de stabila locuință a muncitorilor.

Circulația și prețul bucatelor și al mărfurilor în săptămâna trecută a fost:

Grâuul, în urma rezervei morilor puțin a circulat și față de săptămâna trecută și prețul a scăzut cu 10—15 cr.

Scoara numai cea mai bună a aflat cumpărători și nici aceia n'au oferit mai mult de 8.40—50 fl.

Orsul deși a venit puțin în circulație, s'a ținut la preț și adecă loco gară s'a plătit cu 6—8.50 fl.

Ovășul abia arată schimbare și s'a plătit cu 6.10—6.40 fl.

Cucuruzul continuă a se bucura de mare circulație și crește în preț. Cel vechiu s'a vândut cu 5.20—4.30 fl. Cel nou cu

4.40—4.60. Cucuraz nou din România transito cu 3.50—3.75 fl. și vâmuit cu 4.25 fl. maja m.

Zăharul, în urma știrilor despre producțiunea rea din anul acesta s'a creșt puțin în preț.

Cafeaua, care a fost scăzut foarte mult în preț încă s'a ridicat nefsemnat.

Petroleul s'a vândut mult cu prețur neschimbate.

Șlivovița are mare trecere cu prețuri bune.

Banca austro-ungară. Banca austro-ungară și-a ținut Luni 21 i. c. adunarea generală extraordinară pentru a lua măsuri referitoare la poziția sa în viitor. Cum se știe, privilegiul băncii austro-ungare cu finea acestui an expiră, fără a se fi încheiat o nouă învoire cu guvernele celor două părți din monarchie. Hotărârile aduse în ședința de alaltăieri sânt: imputernicirea dată consiliului superior de a încheia cu cele două guverne — dacă vor face provocare — provisorul pe un an și în decursul anului viitor să se facă pertractări cu guvernele pentru încheierea unui contract definitiv.

Mai nou.

Din Orientul depărtat.

„Kölnische Zeitung” pe basă de informații positive anunță, că înainte cu opt zile vaporul englez „Daphne” a intrat în interiorul portului **Port-Arthur**, în contra protestului comandantului chinez de port. Scopul căpitanului „Daphnei” a fost, să vază, că oare se află în Port-Arthur năi rusești de răsboiu. Mai târziu „Daphne” a părăsit portul.

Guvernul chinez a desaprobat acest pas al vaporului englez, înaintea reprezentanților puterilor europene din Peking. Să crede, că guvernul chinez, în urma acestei întâmplări și-a dat învoirea, ca flota rusească să ocupe Port-Arthur.

Guvernul rusec a notificat guvernului japonez, că a ocupat provisor Port-Arthur.

Ziarele engleze față cu evenimentele din China accentuiază, că Anglia trebuie să fie în așteptare, până-ce se va vedea, ce pași vor face Japonia, Franța și Statele-Unite din America.

Răscoala Arabilor.

Din Constantinopol se depeșează, că guvernul turcesc e foarte îngrijat de mișcările revoluționare ale Arabilor, cari locnesc pe malurile golfului persic. În Constantinopol se dă cu socoteala, că răscoala e pusă la cale din partea Englezilor, cari vreau să ocupe portal Basad și provincia Bassareh.

Tribuna Literară.

Informațiuni.

„Jurnalul societății centrale agricole din România”. Apare de 3 ori pe lună, redacția și administrația: București, Palatul Nifon. Nr. 35 din 1 Decembrie 1897 are următorul sumar: Reformele regiei de M. P. — Indicarea librei în buletinurile tirgurilor de grâne, de Popovici. — Lupa. — Grădina de pomi, de I. Hușeganu. — O părere asupra stapului zis Hermes, de N. Bradea. — Cresonul, de G. V. Cordea. — Cufia cu scrisori. — Informații. — Diverse. — Bibliografie. — Buletin climatologic.

„Albina”, nr. 10 din 7 Dec. 1897 are următorul cuprins: P. Dulfu: Datoria de a munci. — Gh. Adamescu: Veniamin Costachi. — Veniamin Costachi: Caventare. — S. P. Radian: Cultura răchitei. — D. Murescu: Probleme pentru călindar. — Dr. Bazău: Buruiana de friguri. — G. C. Atanasiu: Chibriturile. — P. Volănescu: Albinariul. — C. Șerbulescu: Din ale lui Păcală. — N. Maz: Felurimi. — Sfaturi practice. — Cronica politică. — Informațiuni. — Posta redacției. — Ilustrațiuni: Buruiana de friguri.

„Österreichische Musik- und Theater-Zeitung”, nr. 8, a apărut cu un excelent și bogat cuprins de artă. În fruntea numărului e portretul artistului **Vincent d'Indy** (cu un studiu). Urmează apoi diferiți articoli de muzică și teatru, scriși minunat.

Numărul mai are un adaus musical. **Waldestraumen** de Iulius Neugebauer și un prețios **adaus literar**, cuprinzând portretul celebrului scriitor american Mark Twain.

— Foaia e bilunară, apare în Viena. Redacția: Viena, I., Seilerstraße nr. 15.

„Revista viticolă și horticolă”, apare de 2 ori pe lună sub direcțiunea unui comitet. Abonamentul 10 lei pe an. — Prețul unui număr 50 bani. Nr. 23 din 1 Decembrie are următorul cuprins: Congresul viticol dela Huși. — Influența drojdiilor asupra vinului (urmare). — Cauzele care pot modifica calitatea fructelor. — Patologie vegetală. — O bacterie patogenă pentru filoxeră. — Considerațiuni generale asupra viilor din județul Mehedinți în trecut și prezent. — Conservarea legumelor în timpul iernei. — Diverse.

„Foaia pentru toți”, nr. 51 din 7 Dec. 1897 are următorul sumar: Orbul și paralticul. — Igiena părului, de Dr. Caroline Bertillon. — Tablouri rustice, de D. Demetrescu-Mugur. — Educație. — Despre mânia. — Alegerea unui bărbat (nuevă). — Dor, de N. Bratosiu. — Poetul Lamartin și mama sa. — Cap de femeie și cap de drac. — Care e omoritorul (roman). — Rețete, sfaturi etc.

Petrarca în românește. Primim următoarea invitare de prenumerațiune: La stăruința mai multor bărbați de adevărată vază literară, după un studiu aprofundat de aproape 10 ani, am tradus în românește și versificat în metru original „Rime di Petrarca” cu note inedite. Ca preot sărac dela sate mă vîd nevoit a pune sub tipar numai o parte, care va cuprinde: „Sonetti in vita” și „in morte di Madonna Laura”, precum și „madrigalele” și „sestinele”. Dacă acest oșor va pute fi bine apreciat și va întimplina bună primire din partea p. t. public românece, căt mai curînd voi prezenta și partea a II-a în care vor fi cuprinse: „Balatte”, „canzoni” și „trionfi” lauriatului poet italian. Prețul unui exemplar în abonament e 1 fl. 10 cr. Dacă prețul de abonament se va trimite deodată cu coala de abonament, atunci exemplarul se va speda franco, la din contră cu rambursă. D-nii colecțanți vor primi tot al 10-aea exemplar gratis. Opul va apăre în 15 Aprilie 1898. Cei-ce primesc „liste de prenumerațiuni” sînt rugați a o înapoia cu rezultatul obținut până la 1 Februarie n. 1898 la adresa Tipografiiei „Aurora” A. Todoran n Gherla (Szamosújvár). Puiu, 10 Nov. n. 1897. *Ioan Bocaniciu, preot român.*

Bibliografie.

CĂLINDARUL POPORULUI
— pe anul 1898. —

— Voci din presă. —

Epoca.

Eată ce scrie recensentul literar al **Epocii** din București sub titlul:

— Un călindar al Poporului. —

Vestitorii anului viitor au început să apară.

Parisul, în special, ne-a trimis peste două-zeci de călindare, mai toate umoristice.

La noi în țară, până acum nu s'a tipărit nici unul pe 1898, dar' ni-s'a svonit că anul acesta ne rezervă, în materie de calendaristică, un adevărat „eveniment literar” datorit unuia din marii noștri literați.

Ne vine însă de peste munți un călindar tipărit românește, la Sibiu în editura societății pe acțiuni **Tipografia**.

Ori-câte publicații de acest fel ar mai apăre în limba românească, încontestabil că nu vor putea face de prisos volumul acesta de o sută-două-zeci de pagini intitulat: „Calendarul Poporului” pe anul 1898.

Titlul chiar spune pentru-ce. Toate călindarele, cari au să se tipărească în țara românească se vor adresa păturii culte a societății. Afirmăm aceasta anticipativ, întemeiați pe experiența trecutului.

Nici un călindar n'a apărut în țara noastră, care să se adere pentru popor, cum este „Calendarul” societății din Sibiu.

Tipărit cu multă îngrijire, avînd mai multe ilustrații excelent executate, călindarul cuprinde pe lângă materia calendaristică absolut trebuincioasă, o bogată materie literară, precum și o mulțime de cunoștințe economice de mult folos, toate scrise într-o limbă clară și curgătoare și într'un stil potrivit cu înțelegerea poporului.

Așa, partea literară conține, între altele, o schiță biografică a iubitelui poet transilvănean **George Coșbuc**, precum și câteva d-n-tre cele mai reușite bucăți ale poetului; asemenea și schițe asupra literaturii noștri **Ioan Creangă** și **Th. D. Speranță**, precum și o mulțime de glume, rostiri, zicători și cuvinte populare.

O rubrică interesantă este „Răvașul nostru”, care este o cronică națională cuprinzînd toate întâmplările și toate mișcările românești de dincoace și de dincolo de Carpați, în intervalul din Septembrie 1896 până la Sept. 1897.

Recomandăm cu căldură publicațiunea aceasta și dorim să aibă imitatori și în țara noastră.”

- La librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află următoarele cărți:
- „Memorial”, Archiep. și Metropolitanul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popca fl. 1.30
 - „Doina”, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu —.28
 - „Critice” 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I și II. a 2 fl. — cr. 4.—
 - „Poveștile Bănatului”, de Căntana —.30
 - „Literatura popor. română”, de Gaster 2.50
 - „Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou”, de Dr. Iuliu Olariu 2.50
 - „Cersitorul”, dramă în 2 acte de Livescu —.50
 - „Studii Critice”, de Ghera. Vol. I și II. a 2 fl. 20 cr. 4.—
 - „Higiena română”, de Dr. Leo Murșianu 1.—
 - „Izvoade”, de Demetrescu 4.—
 - „Trandafiri și viorele”, de Pop-Reteganul —.60
 - „Din Moldova”, schițe de Kotzebe 1.—
 - „Floarea din Firenze”, de Livescu —.50
 - „Istoria Românilor sub Mihai-Vodă-Viteazul”, de Nicolau Bălcescu 2.—
 - „Trăvnițe”, 10 piese Slovecești Vol. I și II. a 1 fl. 50 cr. 3.—
 - „Scrierile părinților apostolești”, de Dr. Iuliu Olariu —.70
 - „Merinde dela școală”, de Popa —.60
 - „Despre influența impregiurării”, de Panaite Zosin —.50
 - „Memorii din timpul răsboiului”, de Georgescu —.88
 - „Pui de lei”, poezii eroice, de Nenițescu 1.—
 - ediție de gală 2.—
 - „Foesii”, de Macedonski 2.—
 - „Copii de pe natură”, de Negruzi 1.50

La comanda din afară se se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

„Naționalitatea”. Societatea noastră „Tipografia” a scos într-o elegantă broșură interesantul studiu de **Max Nordau** despre „Naționalitate”. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor noștri; limbajul frumos, în care „Rosmarin” al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii noștri, căci în „Tribuna” s'a publicat mai înainte. Vorba era numai, ca interesantele observațiuni originale ale genialului autor să nu rămână resfirate prin atâtea numeri de ziari, ci să fie colectate într'un mănunchiu, mai accesibile la cetit și meditat. Aceasta a implinit-o „Tipografia” când a retipărit articolul din „Tribuna” în broșura de față. În estensiune de 40 pagini, tipărite frumos pe hârtie fină, această prețioasă broșură să trimită francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria „Tipografia” soc. pe acțiuni în Sibiu.

Sosiți în Sibiu.

În 22 Dec. n. 1897.

Hotel „**Împăratul Romanilor**”: G. Pogány din Aidu, I. Albert din Săuceș, proprietari; Cordescu, privatier din Fofideia; Thulner, preot din Dobârca; L. Fischer, fabricant din Lemberg; W. Hartig din Cluj; Singer din Bielez, comercianți; I. Fekete din Arad, K. Kaufmann din Budapesta, voiajieri.

Hotel „**Meltzer**”: Thalmann cu soția, preot din Reci; Korber din Illia-murășan, Jezensky din Viena, neșteritori; P. Lelutz, comerciant din Făgăraș.

Hotel „**Habermann**”: D-na Buchholzer din Mergindeal; K. Knall, rector, I. Wagner, învățător din Bekokien.

La „Hotel Paris”
situat în centrul cel mai animat al Bucureștilor, pe încântătoarea piață a Teatrului-Național, aranjat din nou cu tot confortul, ofer onorațiilor compatrioți ardeleni cari visează capitala României camere între 2.50 și 10 lei pe zi.
Afară de lăminat și încălzit după dorință, nu se mai pun și alte adausuri, precum e la celelalte hoteluri.
[2347] 10—10 Al d-voastră cu respect
T. Frățilă.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 20 Dec. n. 1897.

Săminte	Calitatea	Prețul per 100 chilogr.		Prețul per 100 chilo	
		dela	până	dela	până
Grâu	75	—	—	—	—
Rânănesc vechiu	75	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	75	12.25	12.35	12.45	12.50
Grâu „Pesta”	75	12.20	12.30	12.40	12.45
Grâu de Alba-Rog	75	12.30	12.40	12.50	12.55
„Baclia	75	—	—	—	—
Grâu ung. de Nord	75	—	—	—	—

Gursul pieții din Sibiu.

Din 22 Dec. n. 1897.

Hârtie-monetă română	Cump	9.49	vînd	9.56
Lire turcești		10.63		10.76
1/2 Imperiali		9.45		9.50
Buble rusești 100		127.82		128.12
Galbeni		5.63		5.69
Napoleon-d'ori		9.51		9.56
(rusești)		—		—

Bursa de Budapesta.

Din 20 Decembrie n. 1897.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ „ 4%	—
„ „ val. cal. cor. 4%	100.25
Imprumutul căilor ferate ung.	121.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	122.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	98.—
„ croate-slavone	99.—
Obligațiunile desp. regalilor	101.50
Imprumut cu premiu ung.	156.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	140.—
Renta de hârtie austriacă	102.50
„ de argint austriacă	102.25
„ de aur austriacă	123.50
Losuri austriace din 1860	160.50
Acțiunile băncii austro-ungare	955.—
„ de credit ung.	—
„ de credit austr.	—
Scrișuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	102.—
Argintul	5.70
Galbeni împărătești	5.69
Napoleon-d'ori	9.56
Mărci 100 imp. germane	59.15
London 10 Livres sterlingi	120.70

Bursa de Viena

Din 20 Decembrie n. 1897.

Renta de aur 6%	—
„ „ „ 4%	—
„ „ val. v. c. 4%	122.20
Imprumutul căilor ferate ung.	100.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	122.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	101.75
Bonuri rurale ung.	121.60
„ croate-slavone	98.—
Obligațiunile desp. regalilor	199.—
Imprumut cu premiu ung.	156.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	150.—
Renta de hârtie austriacă	102.45
„ de argint austriacă	101.80
„ de aur austriacă	123.30
Losuri austriace din 1860	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	955.—
„ de credit ung.	—
„ de credit austr.	—
Argintul	5.69
Galbeni împărătești	5.70
Napoleon-d'ori	9.56
Mărci 100 imp. germane	59.20
London 10 Livres sterlingi	120.70

Bursa de București.

Din 8 Decembrie v. — 4 ore p. m.

	Cassa
Renta rom. per 1875 5%	100
Renta română amort. 5%	97
Renta (Schuldverschreib)	09
Oblig. de stat C. F. R. 6%	—
Renta rom. Rural. conv. 6%	100
Imprumutul municipal 5%	97
Scrișuri func. rurale 5%	—
Idem urbane 7%	—
„ 6%	102
„ 5%	87
Banca Națională (100 lei vînd. intr.)	1463
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vînd.)	420
Soc. de Asig. Naț. (200 lei vînd.)	467
Soc. rom. de reasig.	118
Soc. rom. de com. (250 lei vînd.)	106
Oblig. Cassei Pensinilor	280
Agio	—

Schimbar:

Londra 3 luni	—
„ cek	—
Berlin 3 luni	—
„ cek	—
Viena	—
„ cek	—
Agio	—

Pentru redacție și editură responsabil: **Petru Simion**.
Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: **V. H. Dressandt**.

„Numai scurt timp“.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public, că am acvitat prin cumpărare depositul de mărfuri — **masa de concurs** — după Demeter Anton, Piața-mică nr. 2, și sunt în poziția a-1 pune la dispoziția onoraților mei mușterii cu prețuri foarte ieftine. Îmi iau voe totodată — cu atât mai mult cu cât aceasta vînzare de mărfuri ține numai până la finea lunii curente — a invita cu toată stîmă pe onoratul public la aprovizionare cu cumpărări pentru apropiatele sărbători de Crăciun și Anul-Nou, recomandându-mă sînt

cu toată stîmă

G. M. Kleisch.

[2564] 8—

„Castelul din Carpați“ — compactat!

Excelentul roman

de

Jules Verne,

„Castelul din Carpați“

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal —

volum elegant, cu 26 ilustrațiuni admirabile, compactat cu lux strălucitor, este

cel mai bun cadou.

Prețul 2 fl.

(Plus porto postal 10 cr. Recomandat 20 cr.)

DE CRĂCIUN...

— Poezie ocazională. —

De Crăciun, de Anul-Nou,

Cel mai potrivit cadou,

Pentru dame și bărbați,

Pentru tineri și bătrani,

Pentru toți frații Români,

E: — „Castelul din Carpați“.

Librăria „Tipografiei“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

Acest volum decorează ori-ce salon și e o podoabă a bibliotecii.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

- Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus de la 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcălă și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignaf. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus de la 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrani. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turenilui de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Geny. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cennșotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărălnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vînzare

Călindarul „Lumea Ilustrată“

pe anul 1898

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cr., (cu porto postal 75 cr.)

Tocmai a apărut și se află de vînzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

ȘI

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

ÎN

UNGARIA

DE

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vînzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vînzare, de vîleri, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reunulul rom. de agricultură din comitatul Sibului“ (280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de

Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzînd:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarilor români.

Prețul numai 75 cr.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografiei“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

Institutul galvanic a lui

Heinrich Wiktorin, Viena,

se recomandă la repararea din

NOU a obiectelor vechi de metal

în durabilă și frumoasă obducere

cu nichel

cu argint

cu aur

cu aramă (cuivre poli) etc. etc.

[2239] 8—10

Reparaturi, transformări, precum și alte lucrări aparținătoare în această branșă se execută prompt și ieftin

sînt potrivite pentru reparare d. e.:

taçămuri, service de cafea și ceaiu, vase de masă, coșuri de pâne, tave, garnituri de scris, feșnice, lustre, feșnice de pãrete, girandole, lampe, feșnice de cuptor, garnituri de fumat, chei, cuiere pentru haine, întocmiri la ferestri de prospect, ca: stîlpuți pentru vitrină, cuiere de pãlării, etagiere și ciocane pentru măcelari, lanțuri de orologiu, cutii pentru orologiu, broșuri, brășete, focarșite, arme, săbii, pinteni, cofuri, părți de roate de car și de biciclu, patine, aparate electrice și alte obiecte de metal.

Deposit:

Heinrich Kröger, prãvălie de fer, Sibiu.

Expoziția millenară, Budapesta 1896, diplomă de onoare.

(Cea mai mare distincțiune)

„Weingau“,

societate pe acții a viticultorilor ardeleni.

Export

de vin veritabil din podgoriile ardelenesti în sticle și butoaie.

Pivniță: Mediaș (Transilvania).

Comisiune principală la

Fried. Ziegler, Sibiu, strada Faurilor nr. 19,

unde sînt în tot timpul mustre de vin în deposit.

Comande din afară se efectueș totdeauna prompt și spre cea mai mare mulțumire dela 56 litruri în sus.

[2590] 5—6

Vînzare în detal în Sibiu

în sticle, marca de protecție „Weingau“ de veritabile vinuri albe de pe Târnave.

la G. W. Grohmann, Franz Jahn Söhne, Josef Schwartz, Gustav Gürtler, Emil Gleim, Wilhelm Watzek, Wilhelm Zweier, Georg Sörfözö, M. Bruckner, Martin Schmidt, restaurantul la „Mielul alb“ în colțul străzilor Oenai și Faurilor, în cafenele și în toate restourantele și căr imele mai bune.

Diplomă de onoare Timișoara 1891 și Sibiu 1895.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vînzare

„POESII“

DE

IOAN N. ROMAN.

Prețul 50 cruceri.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu e află de vînzare opul premiat și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op, care se extinde pe 216 pagine, cuprinzînd cele mai frumoase povești și la urmă însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

În atențiunea cumpărătorilor de cărți.

Mulți dintre onorații noștri cărturari ne cer ca să le trimitem câte o carte, ori două, cu rambursă (Postnachnahme — utăvêt). În interesul bine priceput al publicului ne luăm voe a face atenți la marile spese împreunate cu acest fel de comande. O carte cumpărată pe această cale costă totdeauna cu 25—30 cr. mai mult, decât dacă se trimite prețul cărții înainte printr'o asignație postală.

Rugăm deci pe toți cei-ce fac comande de cărți, al căror preț îl pot ușor afla, ca în propriul lor interes să trimeată banii înainte și să nu întrebunțeze felul de comandă cu ramburse, așa de păgubitor pentru public.

La comande, pe lângă prețul cărții se se adaugă și porto postal pentru trimiterea sub bandă, ear' dacă vor se fie și mai siguri, și taxa de comandare, care este totdeauna 10 cr.

Librăria „Tipografiei“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.